

Joan Carles Gallego

"El Govern català ha fet mesures que podria haver fet la dreta"

Secretari general
de CCOO de Catalunya

El carisma i la força de Coscubiela han donat pas a la claredat i l'ordre de Joan Carles Gallego. El fins ara secretari general de la Federació d'Ensenyament i d'economia i formació per l'Ocupació ens dóna les receptes per combatre la crisi i entendre el finançament

JORDI MOLINA jmolina@canvi16.info

La primera pregunta ens resulta del tot obligada a fer-li. A pocs dies del tancament de l'acord

del finançament, CCOO opina que és un bon pacte per a Catalunya?

Sí, primer perquè és respectuós en línies generals amb el que diu l'Estatut i, segon, perquè reconeix l'esforç fiscal dels ciutadans catalans. Aquest acord permet que una bona part dels recursos obtinguts per Catalunya –aquest 25 per cent del qual es parla tant– es quedin per ser gestionats des de la Generalitat. D'altra banda, el 75 per cent restant destinat al fons de suficiència que es reparteixen entre les Comunitats Autònomes (CCAA) per fer front als serveis socials bàsics es distribuiran segons la població i, per tant, és més equitatiu. S'evitarà que Catalunya rebi menys que altres regions i ara, com a mínim, rebrem el mateix

per habitant que la resta de CCAA, a banda de disposar d'uns diners propis per desenvolupar les lleis que, nosaltres entenem, hauran de ser les més urgents socialment. Per això creiem que és un bon model de finançament.

Ha estat crític amb partits com CiU i PP, que demanen al Congrés una baixada d'impostos...

Un bon model de finançament també necessita un sistema fiscal progressista. És a dir, un sistema fiscal que garanteixi les recaptacions d'ingressos públics suficients per fer les polítiques socials necessàries. Per tant, el que ens alerta més són les crítiques de determinats partits, com els que ha dit, a aquest model que són els mateixos que al Congrés dels Diputats estan demanant rebaixes d'impostos que són, al cap i a la fi, rebaixes de cotitzacions socials. Considerem que CiU i PP estan fent de portaveus de la Confederació Espanyola d'Organitzacions

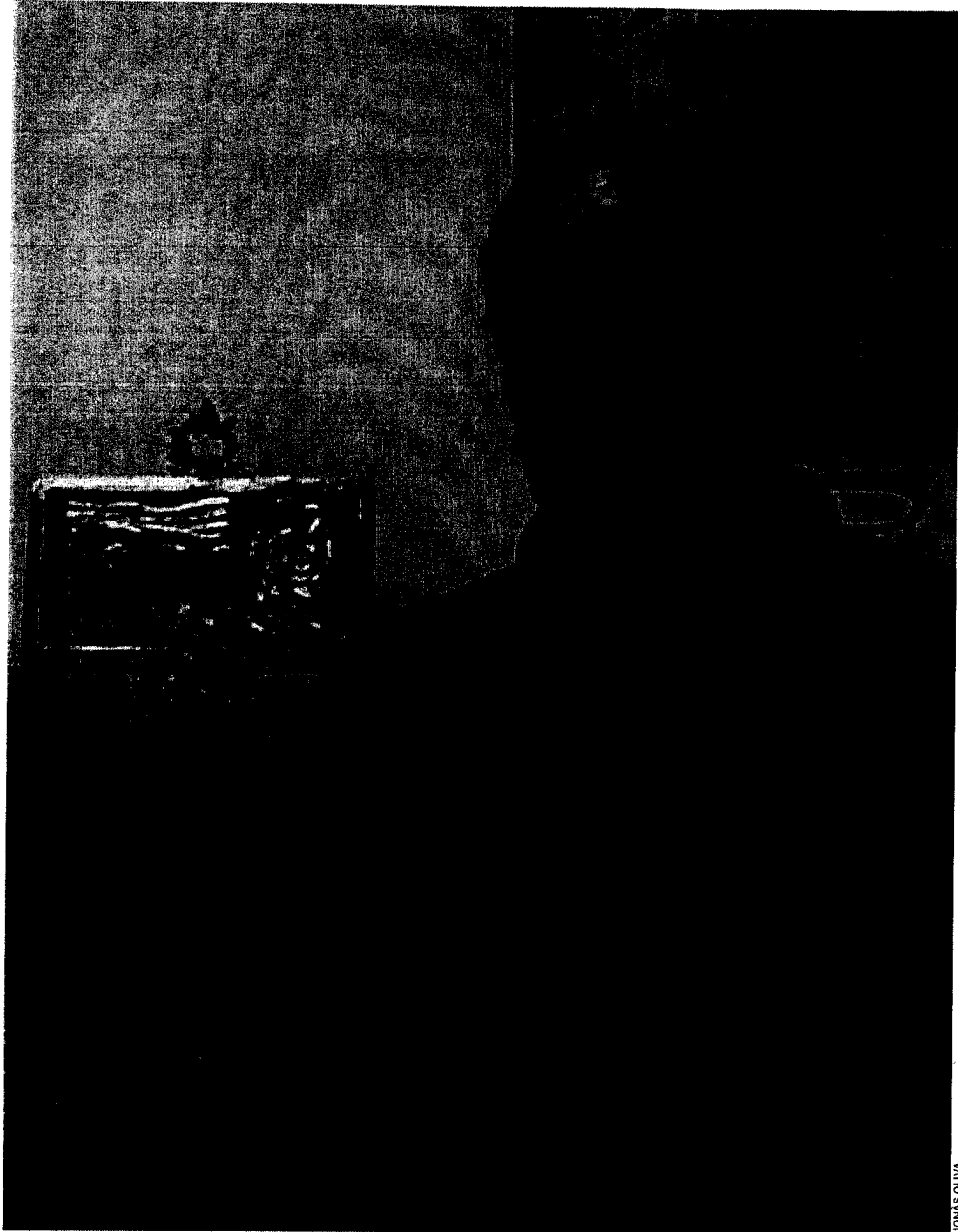
Empresarials (CEOE) i el que reclamen és menys ingressos públics. I demanar menys ingressos públics i ahora reclamar més recursos en aquest model de finançament és contradictori.

Considera que els elements de partit han condicionat notablement l'acord?

Malauradament creiem que en tot aquest procés han primat els elements de política partidària per sobre de l'interès concret en les persones. L'electoralisme ha fet que s'allargués la negociació de manera artificial i innecessària. Nosaltres som del parer que el mèrit de l'acord està, en part, gràcies a la coincidència en les organitzacions socials. Hem alimentat constantment la unitat política del Govern.

Aquest acord arriba en un moment de profunda crisi econòmica. On creu CCOO que haurà de destinar el Govern els nous recursos?

Hi ha determinats col·lectius so-

JONAS OLIVA

ment de crisi històric?

És un moment difícil. Les persones que nosaltres representem estan sotmeses a enormes pressions a la baixa. Molts treballadors i treballadores estan perdent els llocs de treball i estan a l'atur. Això ens obliga, encara més, a estar molt a prop de la gent, dels problemes i dels centres de treball i, per tant, ens sentim amb molta força per donar respostes organitzades davant dels governs i del sector empresarial.

Per què s'ha arribat fins aquí?

Les causes profundes cal buscar-les en el predomini durant aquests anys d'una ideologia neoliberal. Un pensament que ens deia que el mercat era capaç d'assignar eficientment els recursos. I el mercat, per si sol, no pot assignar de manera eficient els recursos i, a més, els distribueix de manera injusta. Això crec que s'ha demostrat i les conseqüències són les que estem vivim. El funcionament sense control del mercat i la pèrdua de pes de la política envers l'economia són causes que ens expliquem perquè som on som. L'economia no pot dirigir la política. I, per tant, les solucions passen per establir un marc regulador a nivell global del sistema financer i també dels drets laborals per aconseguir treball digne a tot arreu. No sortirem de la crisi si aprofundim la fórmula "menys Estat i més mercat". Cal posar l'economia al servei de les persones.

Però la dreta s'ha imposat amb contundència contrastada en les darreres eleccions europees...

Sí, malauradament aquestes eleccions europees s'han inclinat cap a opcions més de dretes i conservadores, partidàries de mantenir la situació actual. Però també s'ha fet palesa la manca de consciència social d'Europa com a recurs per sortir de la crisi. A CCOO creiem

cials que estan pagant les conseqüències més negatives. El primer objectiu ha de ser garantir la situació econòmica de totes les persones que avui estan a l'atur i impulsar polítiques de suport per assegurar-los la inclusió social plena. La segona qüestió hauria d'abordar la manera d'evitar que es continuï destruint ocupació. Caldria invertir esforços per reactivar l'economia i donar eines per assolir un model productiu diferent, més equilibrat, més competitiu, més internacional i sobretot més fona-

mentat en coneixement, innovació i recerca. Per tant, demanarem a la Generalitat que obri un àmbit de concertació social, juntament amb sindicats i empresaris, per veure com amb els recursos disponibles podem afrontar la crisi econòmica.

Li ha tocat dur les regnes del sindicat en uns temps socialment delicats i de recessió econòmica molt pronunciada. Acomiadaments en massa, joves llicenciats sense feina, atur, precarietat... Des de l'òptica sindical és un mo-

que Europa hauria de tenir un paper motor fonamental per ajudar-nos a sortir-ne, però molta gent no ha percebut aquesta opció. Cal reforçar el caràcter polític d'Europa i aprofundir en el model social europeu i dotar-lo d'instruments. En qualsevol cas, els resultats sí que demostren la necessitat de reforçar la funció de la Confederació Europea de Sindicats, que serà l'element que haurà d'evitar que el Parlament Europeu faci política regressiva en drets socials i laborals, com ara la directiva de les 65 hores, coneguda com a directiva de la vergonya en el retorn dels immigrants.

Agafes les regnes del sindicat majoritari de Catalunya després de 13 anys de mandat de Joan Coscubiela, una persona molt respectada per tots els agents socials. Com encares aquest repte i com afrontes el futur més immediat?

Substituir persones com en Coscubiela o en López Bulla és una gran responsabilitat. Han estat persones capaces de fer créixer el sindicat en paral·lel al seu creixement personal. Afortunadament, també és cert que han deixat el sindicat a un nivell de fortlesa important. Actualment tenim més de 180.000 persones afiliades, més de 25.000 delegats i delegades als centres de treball i això fa que el sindicat avui sigui molt representatiu, tingui molta legitimitat i molta capacitat de treball, així com capacitat propositiva, en el sentit d'organitzar la pressió per aconseguir fites. Responsabilitat i privilegi de tenir un sindicat molt ben constituït per abordar els reptes.

En els darrers mesos, a més del relleu Coscubiela-Gallego, hi va haver el de Fidalgo-Toxo a les CCOO estatals, especialment celebrat per les vostres bases sindicals. Amb aquest canvi, s'obre un nou camí en les relacions amb els

sindicalistes de CCOO espanyols?

Com sap, les Comissions Obreres de Catalunya són una organització sobirana i confederada a les Comissions Obreres d'Espanya. Certament en la última etapa havíem tingut una sèrie de desacords bàsicament a l'hora d'entendre el model d'estat en què actuava el nostre sindicat. Els canvis sembla que faciliten un encaix més bo. Hi ha més sintonia a l'hora d'entendre

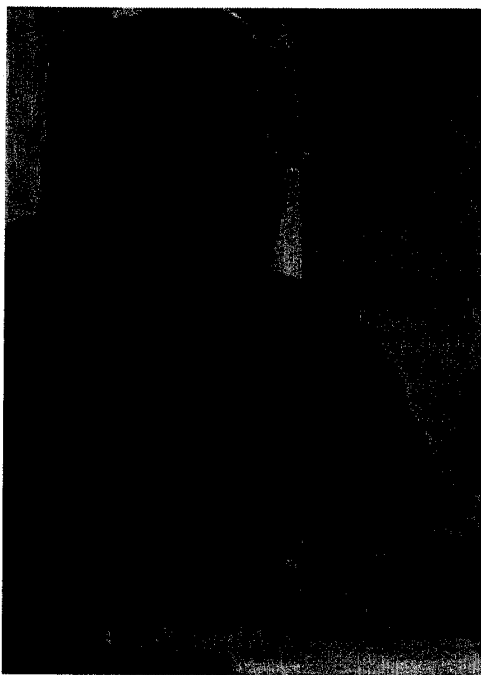
sindical ha d'actuar localment però amb una perspectiva global.

Fa poc CANVI va entrevistar l'historiador Jaume Sobrequés: "Actualment no hi ha diferències substancials entre els governs de dretes i esquerres". Que me'n diu?

Malauradament, hi ha un espai cada cop més compartit en el centre polític on conflueixen opcions tradicionals de la dreta i de l'esquerra. Però penso que no podem despreciar els tarannàs diferenciats dels partits. Entenem que el Govern de Catalunya ha avançat en polítiques socials i de diàleg social però en altres ocasions ha fet mesures indistintes com les que podria haver fet la dreta. És el cas de la Llei d'Educació de Catalunya (LEC) on s'ha vist la confluència de forces en el centre polític. L'educació és un element que s'hauria de suportar sobre els drets bàsics de les persones i no sobre el manteniment d'una estructura educativa com la que tenim establerta a Catalunya. És un cas paradigmàtic on s'ha optat per mantenir el que tenim, en lloc de superar una situació que no valorem positivament.

CCOO va signar el Pacte Nacional per l'Educació (PNE) però diu que no a la LEC, que suposadament té com a base aquell gran acord de 2006. Què ha passat?

En la fase final del procés per l'aprovació de la Llei el Govern i el Parlament no ha fet gaire cas de les nostres esmenes. No podem donar suport a la llei perquè des de CCOO creiem que no aborda els problemes reals de l'educació de Catalunya, com ara el fracàs o l'abandonament escolar, la no adequació dels continguts curriculars a les exigències educatives, la necessitat de millorar els recursos, els canvis en la professió docent... La LEC bàsicament certifica el funcionament d'un sistema educatiu segregat en dues xarxes dife-

JONAS OLIVA

que estem en un estat plurinacional, quasi federal, i cal entendre que la confederació sindical a nivell estatal es reforça des de les sobiranes compartides. La política

renciades que continuaran funcionant en paral·lel. Nosaltres entenem —com ho entenia el PNE— que les dues titularitats poden conviure però amb els mateixos compromisos i objectius en un sistema únic i públic. La llei renuncia a la idea de servei públic educatiu. Això desemboca en una educació segregada, on es poden seleccionar els nens i les nenes segons els seus orígens o cultures i pensem que a la llarga no contribuïrem a la cohesió social.

Un fracàs social en un Govern d'esquerres...

Sí, no és una llei que avanci cap a un model més equitatiu. No estem d'acord que modernitzi el sistema educatiu català. La translació del PNE a la LEC ha perdut assumptes claus pel camí, com ara una despesa del 6 per cent del PIB en Educació, o un increment important de plantilles per afrontar reptes com ara la sisena hora, però sobretot ha caigut la configuració dels mateixos drets entre tots els nois i noies i entre tots els titulats. Per a nosaltres és un gran fracàs.

Ens deia en Coscubiela fa un any que països amb governs de dretes feien polítiques més progressistes que alguns governs d'esquerres...

En la mesura que no hi ha democràcia al nostre país fins als anys 70, no comencen a avançar en l'estat del benestar. La corrupció en molts governs de dretes és un valor moral no acceptable, on el tema de les petites corrupteles són a l'ordre del dia...

Recentment us heu tornat a erigir com el primer sindicat de Catalunya. Com us consolideu com a sindicat nacional i de classe alhora?

A CCOO sempre ens hem definit com a sindicat nacional i de classe. Entenem que un sindicat nacional ho és en la mesura que defineix les seves polítiques sindicals a partir

de la realitat concreta dels treballadors que treballen i viuen a Catalunya. Elaborem la nostra tasca des de la realitat dels centres de treball que tenim a Catalunya i a partir d'aquí elaborem les propostes que confrontem amb la Patronal o amb el Govern. I és això el que identifica el nostre caràcter nacional, no la translació ideològica. El sindicat no pot perdre de vista l'entorn, l'estatal i l'europeu.

Com més autogovern, millors perspectives socials? Què en pensa de la independència com a garantia de més igualtat i justícia social?

Com més autogovern, més possibilitats per donar resposta a les demandes concretes de les persones. Des de CCOO sempre hem apostat per augmentar els nivells d'autogovern, però no per fer més bandera, sinó per atendre millor les persones. La qüestió de la independència és més complexa. Els

estats nacionals configurats des de fa anys tenen un sentit diferent, han canviat. Avui la UE és un marc de competències polítiques on Catalunya ha de trobar el seu lloc.

Quin diagnòstic té el sindicat sobre el fet migratori a Catalunya? Quin pronòstic fa de cara al futur?

Per a nosaltres la immigració és un fet positiu. Hem de tenir clar que les persones que vénen de fora han contribuït de manera decisiva en el creixement econòmic del país i en l'obtenció de més ingressos públics. Però també és un fet positiu des de l'òptica de l'enriquiment cultural. La immigració ens permet disposar de paràmetres diferents i nous per analitzar la realitat social. Pensem que el mestissatge és bo, que fa créixer la cultura catalana i que ens converteix en un poble més obert. El futur ha de passar per aquí i no per una societat diferenciada. ■

